

Vladek Lacina – životopis

Vladek Lacina se narodil 25. června roku 1949 v Praze do rodiny Boženy a Svatopluka Lacinových. Jeho rodiče zažili nacistickou okupaci, matka byla zapojena do odboje, její první muž se po prozrazení po útěku před gestapem zastřelil, matka i babička prošly koncentračním táborem Ravensbrück. Vladkův otec byl v roce 1950 odsouzen spolu s dalšími lidmi, kteří se pokoušeli navázat kontakt s příbuzným v Německu (emigrantem), k 18 letům za velezradu a vyzvědačství. Musel pak pracovat v uranových dolech v Jáchymově a na poslední část trestu byl dokonce vězněn v Leopoldově. Vladkův otec byl propuštěn na amnestii v roce 1960.

Rodina vedla Vladka již od brzkého věku ke sportu. Především jeho otec, kterého ale dlouho vídal jen občas při návštěvách ve vězení (někdy byla povolena jen jedna půlhodinová návštěva ročně). Proto s výchovou malého Vladka pomáhali i prarodiče, kteří s nimi žili. Po propuštění jeho otec převzal sportovní výchovu. Vladek nejdříve zkoušel závodní plavání, ale začínal s tím už vlastně pozdě a tím pádem neměl mnoho výsledků. Jeho otec se tedy rozhodl, že to zkusí s veslováním, a Vladek nastoupil do veslařského klubu Slavoj Vyšehrad, dnes nazývaný jako Blesk. Ze začátku sice vesloval rekreačně, ale postupně se tak zlepšoval, až dospěl k profesionální kariéře. Panu Lacinovi veslování opravdu přirostlo k srdci, jelikož to byl všestranný sport. Trénoval ho zpočátku jeho otec, později to převzali profesionální trenéři.

Ačkoli měl například dva tréninky denně, opravdu si dával pozor na školní povinnosti. Výsledkem jeho snahy byl červený diplom na strojní fakultě ČVUT v oboru spalovacích motorů. Později ještě pokračoval v postgraduálním studiu a dodnes působí v komisi pro obhajoby na ČVUT.

Postupně se přes různé závody dostal až na svou první olympiádu v roce 1972, kde vybojoval 6. místo. Poté ještě navštívil olympiádu v roce 1976, kde se umístil na 3. místě, a olympiádu v roce 1980, kde skončil čtvrtý. Měl se zúčastnit olympiády v roce 1984 v Los Angeles, ale Československo se v rámci politického bojkotu socialistických zemí neúčastnilo – místo toho se zúčastnilo pouze náhradních her v Moskvě. Po těchto hrách se začalo schylovat ke konci Vladkovy kariéry.

Mezi veslařkami si našel ženu Vladimíru, se kterou dnes má dva dospělé syny; má také jednoho vnuka. Po skončení kariéry nejdříve pracoval pro ČKD a po sametové revoluci si založil firmu, která se zabývá výrobou a prodejem motorů. Dodnes je velmi aktivní a pořád sportuje.